Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton/ Kanton Središnja Bosna

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
BROJ: 06 0 U 021169 25 U
Novi Travnik,31.08.2026. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sutkinja Aida Pezer-Alić, predsjednica vijeća, Vesna Vujica i Lazarela Porić, članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Dujo u upravnom sporu po tužbi tužitelja A. Z. iz b., ..., zastupan po punomoćniku Bruni Božić, advokatu iz Travnika protiv tuženog Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova Sarajevo, ul. Mehmeda Spahe broj: 7., Sarajevo, radi poništenja rješenja tuženoga broj: 03-10-3-31/25 od 31.07.2025. godine, u predmetu promjene ličnog imena, na nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 31.08.2026. godine donosi slijedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija kao neutemeljena.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog organa uprave koje je bliže označeno u uvodu presude odbijena je kao neutemeljena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Ministarstva unutrašnjih poslova Srednjobosanskog kantona-Odsjek za administraciju Busovača broj: 03/10-10-4-79/25 od 08.04.2025. godine, a kojim rješenjem je odbijen zahtjev za promjenu ličnog imena i prezimena za osobu A. Z. rođen … godine, sa prijavljenim prebivalištem u B. na adresi … i to osobnog imena i prezimena A. Z. na osobno ime i prezime I. H.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužitelj je putem punomoćnika, protiv rješenja tuženog pokrenuo upravni spor zbog bitne povrede postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene zakona sa prijedlogom da se tužba uvaži, osporeno rješenje tuženog od 31.07.2025. godine kao i rješenje prvostupanjskog organa od 08.04.2025. godine ponište i predmet vrati na ponovni postupak i odluku.

U prvom dijelu tužbe se iznosi kronologija postupka, te se ukazuje da je prvostupanjski organ prednjim utvrđenjem povrijedio odredbu članka 7. Zakona o upravnom postupku F BiH, a potom se u tužbi interpretiraju odredbe članka 133.,134.,158. i 200. Zakona o upravnom postupku, odnosno obveze prvostupanjskog organa u upravno postupku, te se ukazuje da je tuženi povrijedio i odredbu članka 9. Zakona o upravnom postupku. Prema tužitelju, neutemeljen je zaključak tuženog da nisu ispunjeni zakonski uvjeti za promjenu imena i prezimena iz članka 16. stavak 1. Zakona o osobnom imenu Federacije Bosne i Hercegovine, jer je netočna tvrdnja prvostupanjskog organa, a koju prihvata i tuženi da je provjerom utvrđeno da tužitelj ne prolazi kroz evidenciju PS I Zenica za presudu Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 210687 23 K od 19.09.2024. godine na koju je tužitelj ranije bio osuđen, a sve iz razloga što je Općinski sud u Travniku izdao uvjerenje broj: 51 0 Kr 18425 od 21.01.2025. godine u kojem se

decidno navodi da protiv tužitelja nije podignuta optužnica koja je stupila na pravnu snagu, odnosno nije potvrđena optužnica, niti je je izrečena osuđujuća presuda za kazneno djelo sa propisanom kaznom zatvora do pet godina ili novčanom kaznom kao glavnom kaznom, smatrajući da je navedeno uvjerenje jedino relevantno za odlučivanje po zahtjevu tužitelja, pa je tužiteljevom zahtjevu moralo biti udovoljeno primjenom članka 16. Zakona o osobnom imenu Federacije Bosne i Hercegovine. Dakle, tužitelj je uz zahtjev dostavio naprijed navedeno uvjerenje, smatrajući da kasnija provjeravanja ne mogu uticati na usvajanje njegovog zahtjeva za promjenu osobnog imena i prezimena, te da su ista u potpunosti neosnovana. U tužbi se dalje navodi da tuženi nije primijenio ni odredbu članka 426. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP F BiH) u kojem je propisano da u uvjerenju koje se građanima izdaje na temelj podataka iz kaznene evidencije, brisana osuda i brisane pravne posljedice osude se ne smiju spominjati. Na koncu, tužitelj u tužbi ističe da Ustavni sud BiH u predmetu broj: AP-369/10 u presudi točka 24. ističe da se u smislu članka II/2 Ustava BiH prava i slobode predviđene Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i u njenim Protokolima direktno primjenjuju u Bosni i Hercegovini, te da imaju prioritet nad svim ostalim zakonima. Dakle, sudovi u Bosni i Hercegovini imaju ustavnu obvezu da primjene međunarodne standarde za zaštitu ljudskih prava i sloboda, a isto se odnosi i na druga tijela sa javnim ovlaštenjima, što je u konkretnom slučaj, pa se predlaže kao u uvodu.

Na zahtjev suda tuženi je dostavio predmetni upravni spis i odgovor na tužbu kojim u cijelosti ostaje kod svog rješenje navodeći da osporenim rješenjem nije povrijeđen Zakon niti lični interes tužitelja temeljen na zakonu, stoga predlaže da sud donese presudu kojom će tužbu odbiti kao neutemeljenu, a pri tome ukazujući da tužitelj može podnijeti zahtjev za promjenu osobnog imena, brisanjem osude i to presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 210687 23 K od 19.09.2024. godine.

Sud je zakonitost osporenog upravnog akta preispitao u granicama navoda iz tužbe sukladno odredbi članka 34. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (“Službene novine F BiH“ 9/05), pa je nakon ovakvog preispitivanja istog odlučio kao u izreci, pri čemu se naročito rukovodio slijedećim razlozima:

Iz stanja spisa proizlazi da je tužitelj dana 07.02.2025. godine putem punomoćnika podnio zahtjev za promjenu imena i prezimena i to da se promjeni ime i prezime A. Z. upisan u matičnu knjigu rođenih koja se vodi za mjesto Z., na strani 374 pod rednim brojem 3032 za … godine sa JMBG: … u ime i prezime I. H. U prilogu zahtjeva tužitelj je dostavio: Izvod iz matične knjige rođenih Općine B. broj: 06-10-921/25 od 21.01.2025. godine za tužitelja, Uvjerenje Općine B. broj: 06-10-923/25 od 21.01.2025. godine o jedinstvenom matičnom broju za tužitelja, Uvjerenje Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 Kr 184 25 od 21.01.2025. godine iz kojeg slijedi da protiv A. Z. pred sudovima na području Bosne i Hercegovine nije podignuta optužnica koja je stupila na pravnu snagu, odnosno da nije potvrđena optužnica, niti je izrečena osuđujuća presuda za kazneno djelo sa propisanom kaznom zatvora do pet godina ili novčanom kaznom kao glavnom kaznom, Uvjerenje Porezne ispostave B. broj: 13-6/3-12-5-539/25 od 21.01.2025. godine iz kojeg slijedi da tužitelj nema duga po osnovu javnih prihoda, te da nema obveza prema poreznoj evidenciji, preslik osobne iskaznice za tužitelja broj:…, Uvjerenje MUP SBK B. broj: PB4-121738/25 od 21.01.2025. godine iz kojeg se utvrđuje da tužitelj ima prebivalište u Općini B. na adresi ..., Izjavu o promjeni

osobnog imena od 22.01.2025. godine, kao i punomoć za advokata Brunu Božić iz Travnika.

Odlučujući po zahtjevu tužitelja prvostupanjski organ je dana 08.04.2025. godine donio rješenje broj: 03/10-10-4-79/25 kojim je odbijen zahtjev za promjenu ličnog imena i prezimena tužitelja, rođenog dana … godine i to imena i prezimena A. Z. na ime i prezime I. H. sa obrazloženjem da su po službenoj dužnosti izvršili dodatne provjere i utvrdili provjerom kod Policijske uprave I Zenica da tužitelj prolazi kroz kaznenu evidenciju kao osoba koja je pravomoćno osuđena presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 210687 23 K od 19.09.2024. godine kojom je osuđen zbog kaznenog djela iz članka 366. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH) i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, te da su dodatnim provjerama utvrdili da predmetna osuda nije brisana, pa da slijedom navedenog nisu ispunjeni uvjeti iz članka 16. stavak 1. Zakona o osobnom imenu F BiH.

Nezadovoljan odlukom prvostupanjskog organa, tužitelj je putem punomoćnika na istu uložio žalbu sadržajno identičnu kao i tužbu, a koja žalba je pobijanim rješenjem odbijena kao neutemeljena sa obrazloženjem da je prvostupanjski organ pravilno postupio kada je odbio zahtjev tužitelja uz obrazloženje da u konkretnom nisu ispunjeni uvjeti iz članka 16. stavak 1. Zakona o osobnom imenu Federacije Bosne i Hercegovine.

Imajući u vidu ovakvo činjenično stanje to je prema ocjeni ovog suda tužba tužitelja neutemeljena. Naime, odredbom članka 14. stavak 2. Zakona o osobnom imenu („Službene novine Federacije BiH”, broj 7/12) je propisano da se uz zahtjev za promjenu ličnog imena prilaže 1. Izvod iz matične knjige rođenih i Uvjerenje o državljanstvu za podnositelja zahtjeva; 2. Izvodi iz matičnih knjiga u kojima je upisana činjenica čija je promjena predmet postupka; 3. Fotokopija osobne karte; 4. Uvjerenje o mjestu prebivališta; 5. Uvjerenje nadležnog suda da se protiv podnositelja zahtjeva ne vodi kazneni postupka i 6. Uvjerenje nadležnog poreskog organa da nema neizmirenih poreskih i carinskih obveza, dok je člankom 16. stavak 1. istog zakona propisano da se promjena ličnog imena ili samo imena ili prezimena neće odobriti licu protiv kojeg se vodi kazneni postupka ili licu koje je osuđeno za kazneno djelo dok kazna nije izvršena ili dok traju pravne posljedice osude, licu za kojim je raspisana međunarodna potraga, kao ni licu za koje se utvrdi da je zahtjev podnijelo radi izbjegavanja obveza utvrđenih aktom nadležnog organa, dok je stavkom 2. propisano da radi utvrđivanja činjenica iz stavka 1. ovog članka nadležni organ koji vodi postupak po službenoj dužnosti vrši odgovarajuće provjere u svojim službenim evidencijama i evidencijama koje vode tužilaštva, kao i provjeru putem Interpola.

Nesporno je da je tužitelj državljanin Bosne i Hercegovine i da isti u skladu sa člankom 9. Zakona o osobnom imenu F BiH ima pravo da promjeni osobno ime, odnosno samo ime ili samo prezime, osim u slučajevima za koje je drugačije određeno ovim zakonom. Također je nesporno da je tužitelj i podnio zahtjev za promjenu osobnog imena i prezimena u skladu sa Zakonom o osobnom imenu F BiH, te da je uz isti dostavio svu potrebnu dokumentaciju propisanu člankom 14. stavak 2. Zakona o osobnom imenu F BiH, što na koncu ne spori ni sam tužitelj.

Također je nesporno da prema Uvjerenju Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 Kr 184 25 od 21.01.2025. godine proizlazi da protiv A. Z. pred sudovima na području Bosne i Hercegovine nije podignuta optužnica koja je stupila na pravnu snagu, odnosno da

nije potvrđena optužnica, niti je izrečena osuđujuća presuda za kazneno djelo sa propisanom kaznom zatvora do pet godina ili novčanom kaznom kao glavnom kaznom.

Međutim, neutemeljeni su navodi izneseni u tužbi da sva naknadna provjeravanja od strane tuženog ne mogu uticati na zahtjev tužitelja za promjenu imena i prezimena, a sve iz razloga što je prvostupanjski organ sukladno odredbi članka 16. stavak 2. Zakona o osobnom imenu F BiH, po zaprimanju zahtjeva tužitelja po službenoj dužnosti izvršio odgovarajuće provjere, pa je tako utvrdio uvidom u akt MUP ZDK Z. Uprava policije I broj: 08-02-08/4-03-10-4-2049/25 od 03.03.2025. godine i Izvod iz kaznene evidencije za osuđenog izdatog od strane PU I Z.od 03.03.2025. godine da je podnositelj zahtjeva/tužitelj osuđen presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 210687 23 K od 19.09.2024. godine zbog kaznenog djela iz članka 366. KZ F BiH i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od tri mjeseca, a što se utvrđuje i uvidom u navedenu presudu koja je također od strane prvostupanjskog organa pribavljena po službenoj dužnosti, te je utvrđeno da predmetna presuda nije brisana.

Stoga pravilno tuženi nalazi da u konkretnom nisu ispunjeni uvjeti iz članka 16. stavak 2. Zakona o osobnom imenu F BiH, pravilno se pozivajući i na odredbu članka 119. KZ F BiH kojim je stavkom 1. propisano da pravne posljedice osude nastupaju danom pravomoćnosti presude, stavkom 2. da pravne posljedice osude koje se sastoje u zabrani sticanja određenih prava traju najduže deset godina od dana izdržane, oproštene ili zastarjele kazne, ako za pojedine pravne posljedice nije zakonom propisano kraće trajanje, dok je stavkom 3. propisano da pravne posljedice prestaju brisanjem osude.

Kako iz stanja spisa jasno proizlazi da predmetna osuda i to presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 210687 23 K od 19.09.2024. godine nije brisana, to je pravilna odluka prvostupanjskog organa kao i tuženog da nisu ispunjeni uvjeti da se odobri promjena ličnog imena i prezimena A. Z. u lično ime i prezime I. H., a sve iz razloga što još uvijek traju pravne posljedice navedene osude obzirom da tužitelj nije dostavio dokaz da je predmetna osuda brisana, a da predmetna osuda nije brisana utvrđeno je provjerama po službenoj dužnosti od strane prvostupanjskog organa.

Slijedom navedenog neutemeljeno se branitelj poziva na odredbu članka 426. ZKP F BiH, a kojim je propisano da se u uvjerenju na temelju podataka iz kaznene evidencije brisana osuda i brisane pravne posljedice osude ne smiju spominjati, a sve imajući u vidu da predmetna osuda nije brisana, pa je kao takva i cijenjena.

Osim toga, pravilno tuženi upućuje tužitelja da isti može podnijeti ponovno identičan zahtjev za promjenu imena i prezimena po pribavljanju potrebnih akata, odnosno nakon što presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 210687 23 K od 19.09.2024. godine bude brisana.

Nezavisno od toga, sud nalazi neutemeljenim i tužbene navode u pogledu primjene odluke Ustavnog suda BiH u predmetu broj: AP-369/10 od 24.05.2013. godine, jer je iz sadržaja iste vidljivo da je taj sud razmatrao bitno različito činjenično stanje u odnosu na ovaj predmetni slučaj koji se vodi kod ovog suda,(apelant ukazivao na kršenje zabrane diskriminacije iz članka II/4 Ustava Bosne i Hercegovine i članka 14. Evropske konvencije u odnosu na pravo na pristup sudu kao segment prava na pravično suđenje

iz članka II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 5. stavak 1. Evropske konvencije, a sve iz razloga što mu je rješenjem prvostupanjskog suda odbačena tužba koju je podnio protiv tužene radi razvoda braka, a koje rješenje je potvrđeno rješenjem drugostupanjskog suda), a u konkretnom je primijenjen zakon kojim je isključivo reguliran način i postupak promjene ličnog imena za državljane Federacije sa prebivalištem u Federaciji BiH.

Imajući u vidu naprijed navedeno ovaj sud je primjenom članka 36. stavak. 2. Zakona o upravnim sporovima F BiH a u vezi sa člankom. 28. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima F BiH odlučio kao u izreci.

Zapisničar
Slađana Dujo

Predsjednica vijeća
Aida Pezer-Alić

Pouka:
Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.
(čl. 40 Zakona o upravnim sporovima).